

PRESSEMITTEILUNG (Tisková zpráva) 142/10

18.10.2010

Divočina Národního parku Bavorský les podporuje turismus

Jihočeský senátor Tomáš Jirsa se vyjádřil k Národnímu parku Šumava a jeho německému sousedovi Národnímu parku Bavorský les. Vzájemné poučení ze zkušeností je jistě velkou pomocí pro celou diskusi. Práce s nesprávnými fakty je oproti tomu více než škodlivá. Znázornění domnělých vztahů mezi managementem lesů napadených kůrovcem v Národním parku Bavorský les a turismem v okresech Freyung - Grafenau a Regen neodpovídá skutečným a nutí nás proto k reakci.

„Počty návštěvníků a příjmy z turismu klesají v staré části Národního parku dlouhodobě, v okrese Regen, kde je proti kůrovci v Národním parku zasahováno, k poklesu nedochází.“

Počty přenocujících návštěvníků na začátku 90.let vyskočily do výše po otevření hranic v roce 89 díky cestovní horečce občanů bývalé DDR, objevujících zapovězený západ. Současně s tím došlo v následujícím období ke vzniku několika nových Národních parků v Německu a postupně k výraznému snižování cen kratších leteckých zájezdů. Oba okresy ztratily z těchto důvodů do konce 90.let asi jeden milion přenocování, Regen bez kůrovce, Freyung Grafenau s kůrovcem. Dnes je divočina v obou okresech jedním z nejdůležitějších turistických témat a přináší stále více hostů. Bodenmais v okrese Regen je největším turistickým cílem v Bavorském lese. Nedávno zde zaznamenali dvouciferný přírůstek návštěvnosti po spuštění marketingové kampaně „prales“, založené na návštěvě NP Bavorský les. Krom toho se v obou okresech spojilo 13 obcí do turistické iniciativy „Tierisch wild“, v které divočina tvoří nejdůležitější turistickou atrakci.

Nové, soukromými investory založené projekty, jako např. stezka korunami stromů u Neuschönau ukazují, že hospodářský potenciál nové divočiny v Národním parku zdaleka nebyl vyčerpán.

Návštěvníkům podle Jirsy stačí jediná návštěva v Národním parku a o dalších cestách sem ani nepřemýšlí. Někteří dokonce tvrdí, že jsou pohledem na odumřelý les deprimováni a svoji dovolenou radši stráví někde jinde ve zdravé přírodě. Realita ukazuje opak:

Vědecké studie a ankety mezi návštěvníky zde v Národním Parku (Prof.Job, Suda (2008)) dokládají, že nerušený vývoj lesa mezi Luzným a Roklanem a jeho dynamika přitahuje mnoho turistů a rozhodně návštěvníky neodrazuje - jen 1% dotázaných vyloučilo opakovanou návštěvu. V poslední době se naopak nově rozšířené části množí stížnosti turistů na hluk motorových pil a nákladních aut, vznikající v důsledku protikůrovcových opatření. Nechtějí přijet kvůli těmto zásahům.

„Správa NPBL má zakázáno používat termín „divočina“, v rozšířené části parku musí tradičně lesnícky zasahovat. Takzvaný projekt divočiny byl definitivně zastaven již v červenci 2009 na krajském sjezdu ve městě Zwiesel.“

Prodloužení zasahování proti kůrovci v horských smrčínách v rozšířené části Národního parku o deset let představuje politický kompromis s požadavky místních politiků a je zakotvené v zákoně. Nejdůležitější cíl je ale zachován i zde, bezzásahová území se zde důsledně rozšiřují až na 75% plochy. Každý rok se zde přestává těžít ca.300 ha lesa, takže se zde v roce 2027 budou moci všechny lesy s výjimkou okrajové zóny nerušeně vyvíjet bez zásahů člověka. Klasické lesnictví se v nové části neprovozuje již více než deset let - na vyklizených plochách se nesází a kromě zásahů proti kůrovci se zde žádné dřevo netěží. V roce 2027 budou v Národním parku na souvislé ploše 180 km² moci nerušeně vznikat nové pralesy. Označovat zdejší měnící se lesy pojmem divočina není v žádném případě zakázáno. Divočina je beze změny hlavním tématem Národního parku. V září 2009 Okresní sjezd ve Freyung - Grafenau výslovně přivítal a podpořil projekt „divoké srdce Evropy“. Okresní sjezd v Regen se pouze vyslovil proti vyhlášení oblasti divočiny podle pravidel mezinárodní unie na ochranu přírody IUCN.

„Správa NPBL na podporu turistického ruchu vymyslela marketingovou značku pro penziony TOP, která by aspoň trochu pozvedla návštěvnost. To se však již několik let nedaří.“

Marketingový projekt „Nationalpark - Partner“ představuje úspěšný pokus zvednout počty návštěvníků a strategii jak zamezit negativnímu vlivu pomluvného sdělování myšlenky Národního parku příjíždějícím hostům ze strany ubytovatelů. Návštěvník, který přijede do svého hotelu, zeptá se na pěkné turistické cíle a dozví se, že do Národního parku chodit nemá, protože tam jsou stejně jen mrtvé stromy, se těžko bude zajímat o cíle Národního parku či o opakovanou návštěvu. Pokud je informován korektně, může se nadchnout pro divočinu Národního parku a prožít spokojenou dovolenou.

„NPBL devalvoval ochranu přírody na přírodní procesy a kůrovce.“

Základní motto „nechat přírodu být přírodou“ se od doby svého vzniku stalo uznávaným pojmem v obhospodařování velkoplošných chráněných území po celé Evropě a zároveň hlavním cílem všech německých Národních parků. Je to jednoduché vyjádření možnosti opětovného vzniku divoké přírody, i na místech, kde pralesy dávno zanikly. Jen se jí musí nechat dostatek prostoru a času.

Všichni zájemci o otázky Národního parku, kůrovce a divočiny, i pan senátor Jirsa jsou kdykoliv zváni na návštěvu Národního parku Bavorský les. Národní park Bavorský les si je vědom své role bezprostředního souseda se čtyřicetiletou zkušeností a rád se o ní se všemi podělí. Nejlépe se o budoucnosti obou Národních parků diskutuje přímo na místě.

Informace neodpovídající skutečnosti nikomu nepomůžou a komplikují cestu k pozitivnímu rozvoji regionu Národního parku.